

doko

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

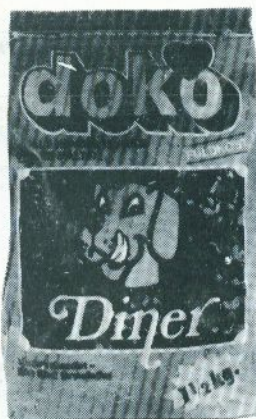

doko Briketter

Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

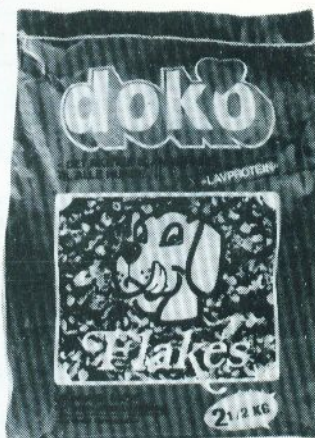
3 ernæringsrigtige og velmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

til hunden

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde.

Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fås hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet.

Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

Viking-SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00

Havnen 51 - 8700 Horsens

a-s expres-trykkeriet i hjørring

Danmark

RIR

1985

nr.

2

Rhodesian Ridgeback Klubben

inde i bladet: -om at vælge hvalp

bestyrelsen

Formand og sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
(02) 24 31 89
Udstillingsudvalg og
tilmeldinger

Næstformand:
Jytte Henningsen
Rismøllegade 7
8900 Randers
(06) 43 32 67

Kasserer:
Jan Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
(02) 24 31 89

Redaktør:
Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17 Bjergby
9800 Hjørring
(08) 97 11 26

Medl. af udst. udvalg:
Ole Hempel
Istedgade 69, 3. th.
Kbh. V.

1. suppleant:
Friedmar Jessen
Mølkensvej 2
5300 Kerteminde
(09) 32 19 95

2. suppleant:
Susanne Mortensen
Kornvænget 70
3650 Ølstykke

hvalpeanvisning

Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32
Toksværd
4684 Holme-Ølstrup
(03) 76 22 18

Kontingent:
Enkelt : 150 kr.
Familie : 200 kr.

Annoncepriser:
Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

**sidste frist for
indlæg til nr. 3:
1. september!**

juni 85

Kunst er, sagde Storm P., dét som ingen andre kan, - for hvis de kunne, var det ingen kunst. Lidt på samme måde kan man vel sige, at: ridgeback, det er dét, som ingen andre har. Men er det så også rigtigt, at hvis de havde, - så var det ingen ridgeback? Det kommer jo an på, hvad en ridgeback er. Ikke ifølge standarden, men i vores egen oplevelse. Det sjældne fascinerer, der er omkring racen ligesom en aura af et eksotisk Afrika. En gravhund fx kan sagtens hedde Putte, Frida eller Asmus i stambogen; ridgeback-navne er næsten altid ren poesi. De udtrykker en drøm, på swaheli eller engelsk, om det sjældne, det specielle, det særlige.

Hvad er en særlig hund? Ja, hvad lægger vi i ordet? Det kan betyde sådan en, som naboer aldrig har set før, en anderledes hund. Det kan hunden være ligeglad med, - og kan jeg i grunden ikke også? Men det kan også være, at naboerne til begge sider har en af samme slags, og alligevel er min noget særligt - for mig. Forudsat, at jeg virkelig bryder mig om hunde, naturligvis.

Ridgebacks har godtnok deres ridgeback-væsen. Det betyder nu ikke, at de er forskellige fra alle andre, almindelige hunde, men at de er ligesom dem, på deres egen måde. Rigtige hundevenner har det med at elske alle hunde i den ene, og netop derfor er den ene til enhver tid noget gan-

ske særligt, - nøjagtigt som sin forgænger og efterfølger. De kan for den sags skyld nøjes med det samme jævne navn. Og man vil uvilkårligt mene, at en ridgeback, som hed Kvik, ligesom grisehandlerens, eller Asmus (hvis det kunne tænkes), måtte være en lykkelig hund.

En specialklub som vores må jo begribeligvis lægge vægt på det specielle, det anderledes, med fare for, at vores dejlige race udarter til en guddom og vi selv til ypperstepræster og sammen vorne klanbrødre. Kviks far har næppe nogensinde været til generalforsamling for Kviks skyld. Endsige på udstilling. - Men hvis det ellers havde flasket sig, så var han helt sikkert mødt op til Ridgeback-dagen i Korsør den 7. juli. For Ridgeback-dagen er ligeså dansk som en frokostplatte i en sommerskov. Den håndhæver det fuldkomne demokrati med præmier til høj og lav. Den er for alle, der mægtigt godt kan lide hunde, og som tilfældigvis har fået en ridgeback.

-red.

J. R. TOMAN

Hvilken hvalp skal jeg vælge?

Nedenstående artikel stammer fra "Unser Rassehund" 11/1984. Som man vil se, er den konstrueret med den bekendte germaniske forkærlighed for streng systematik, men når den kortslutter sine inddelinger af de to- og firbenede, springer der nogle gnister, og den røber et lysvågent blik for det lille liv i hvalperummet. - Nutidens medicinere har forlængst forladt oldtidslægen Hippokrates' tanker, bortset fra lægeløftet, men hans lære om menneskets 4 temperamenter kan vel stadig rumme en del psykologisk sandhed. Det er i hvertfald vigtigt at gribe i sin egen barm - og ikke bare efter tegnebogen - når man står overfor at vælge hvalp.

Kan man konstatere på en 8 ugers hvalp, om den har arvet mod og kamplyst fra sine forældre (forudsat at forældrene besidder disse egenskaber)? Det skal siges med det samme, at det er næppe muligt. Ganske vist kan man teste unge hunde, men disse tests vil ikke kunne sige noget om, hvordan en ung hund senere, som voksen, vil forholde sig og udvikle sig. Testen viser, hvilke egenskaber der i øjeblikket er til stede, deriblandt naturligvis også sådanne, som vi anser for ønskede eller det modsatte i opbygningen af en god brugshund.

ønskede egenskaber

Ønsket er først og fremmest skyhed og angst, to egenskaber som hindrer afretningen af brugshunden, og som vi må være i stand til at registrere, før vi begynder op-

dragelsen. Vi kan med nogen sikkerhed sige, hvilke negative egenskaber en hvalp besidder, men vi kan ikke sige med sikkerhed, hvor langt den alligevel vil kunne udvikle sig i positiv retning. Grunden til denne usikkerhed ligger i, at angst og skyhed, som vi bedre kan definere som forsigtighed og mistro, er naturlige egenskaber, som udspringer af hundens selvholdelsesdrift, mens mod, selvtillid og kamplyst i vid udstrækning må tillæres, og derfor altid kan fortrænges igen af angst og skyhed. Alle vil selvfølgelig helst have en egnet hvalp, og for det meste anser man den livligste og frækste for den bedst egnede.

hvad skal man passe på?

- 1) først og fremmest på tæven. Hvilke brugsprøver har hun bestået, og hvordan er hendes adfærd overfor fremmede?
- 2) hvalperummet skal se ordentligt ud, rent og pænt.
- 3) hvalpenes adfærd røber ikke meget, så længe tæven er til stede, men man kan konstatere, om hvalpene er velnærede. De skal have et glat, stramt, elastisk skind, bugen må ikke være oppustet, poterne ikke små og tynde, der må ikke være tegn på rachitis (engelsk syge). Hvis køberen er uerfaren på dette område, er det klogt at stille som betingelse, at hunden før køb bliver undersøgt af en dyrlæge.
- 4) allermest får man at vide

om hvalpenes anlæg, hvis man anbringer dem i omgivelser, hvor de aldrig har været før, og uden at tæven er til stede, og så iagttager dem 10 - 15 minutter. Man vil da kunne registrere mindst 3 forskellige adfærdsformer, vel at mærke: vil kunne, for det er selvfølgelig muligt, at alle hvalpene tilhører én og samme type. Men det er sjældent. Ihvertfald 2 af disse 3 adfærdsformer kan man i reglen skelne:

- a) hvalpe, som der går panik i, som løber i alle retninger, hyler og piber efter deres mor.
 - b) hvalpe, der ser sig forsigtigt omkring og langsomt undersøger de nye omgivelser.
 - c) hvalpe, der straks undersøger alt og/eller hurtigt leger ubekymret med hinanden eller finder en eller anden interessant genstand. De fremmede omgivelser forstyrrer dem tydeligvis ikke.
- Når hvalpene har været overladt til sig selv et kvarters tid (tæven må ikke være i nærheden, og hvalpene må heller ikke kunne høre hende), kaster vi en tom konservesdåse eller et stykke plastic ind til dem. Herefter kan vi iagttage følgende reaktioner:
- a) blive forskrækket og løbe væk
 - b) stivne af skræk, men efter kort tids forløb langsomt gå hen til genstanden og undersøge den
 - c) straks se efter, hvad der foregår.
- Dette betyder:
- a) anlæg for svage nerver
 - b) en forsigtig, blød karakter, som regel hengiven, egner sig som familiehund og til børn

c) mod, gode nerver, stor selvstændighed, de bedste forudsætninger for en fremtidig brugshund.

Nu må man imidlertid gøre sig klart, at der her kun er tale om anlæg. En god opdragelse og afretning kan gøre mirakler, også i tilfælde, hvor mentaliteten ikke er ideel. I afretningen kommer det først og fremmest an på, hvor god træneren er, hundens evner kommer i anden række.

En kyndig hundetræner ved, hvordan han skal bedømme hundens svage sider og udvikle de gode anlæg. Man kan ikke købe en "karakterhund", som det populært hedder, men i bedste fald en unghund med gode anlæg for det ene eller det andet arbejde.

misforståelser

Det kan her være på sin plads at pege på nogle udbredte misforståelser. Mange opdrættere stirrer sig blinde på hanhundens afstamning, og det er så for det meste en velkendt show-vinder. Man vil kun lade sin tæve bedække af sådan en udstillingsstjerne, ikke så meget pga den gode afstamning og for racens skyld, men fordi man tror, at man så bedre kan sælge sine hvalpe, for gud og hvermand vil hellere købe en hvalp efter en berømt udstillingshund end efter en ordentlig brugshund med en række brugsprøver, som bare ikke er særlig kendt, fordi ejeren ikke møder op på hver eneste udstilling. Og selvom ejeren måske gjorde det, ville hans hund muligvis alli-

gevel aldrig komme på "top-listen", fordi der på udstillinger dømmes efter andre

kriterier end på en brugsprøve (hvad der er synd og skam: man burde også på udstillingerne lægge mere vægt på hundens mentalitet, end det er tilfældet i dag).

Det er også trist, at man skænker tæven for lidt opmærksomhed, for hun spiller en meget større rolle for hvalpene end faderen. Angst og frygtsomhed kan ganske vist nedarves, men tævens væsen er alene af denne grund af den største betydning, fordi hun jo er sammen med sit afkom i længere tid og præger det. Hun stikker rammerne ud for bestemte adfærdsmønstre.

Men man skal gøre sig helt klart, at en hund kun kan give det videre til sit afkom, som ligger i dens egen arvmasse, og ikke det, som den tidligere har præsteret (spm et produkt af opdragelse).

menneke og hund skal harmonere

Det er ikke enhver hund, der passer til ethvert menneske. Mange kombinationer af menneske og hund er ikke så gode, som de burde være. Det kan hverken hunden eller mennesket ændre noget ved. De er ikke skyld i, men ofre for en dårlig kombination.

Ligesom to mennesker med forskellige karakteregenskaber ikke kan enes, så kan to hunde heller ikke. Det samme gælder i forholdet mellem menneske og hund. Efter Hipokratens skelner vi mellem 4 menneskelige grundtyper:

- a) sangvinikeren: livlig, temperamentsfuld, livsbekræftende
- b) kolerikeren: irriterbar, hidsig, opfarende
- c) melankolikeren: tungsindig, med hang til depressioner
- d) flegmatikeren: lad, tung og langsom, inaktiv

Påalignende vis kan vi også hos hunden skelne 4 grundtyper:

- I: flokføreren
- II: den følgagtige hund
- III: den neutrale hund
- IV: den ængstelige, sky hund

Principielt passer følgende karakter typer sammen:

MENNESKE
sangviniker
koleriker
flegmatiker
melankoliker

HUND
type I af begge køn, hanner af type II
type II af begge køn
tæver af type II, hanner af type III
type III af begge køn

hvalpetesten

Hvordan kan vi nu udfinde de 4 grundtyper i hvalpekuldet? Det skal her understreges, at det drejer sig om formentlige karakteranlæg, som vi med den størst mulige sandsynlighed vil forsøge at konstatere på grundlag af bestemte reaktioner.

Endvidere skal det forudskikkes, at opdrætteren, hvis hun har blot nogen faglig kundskab og nogle erfaringer, er den, som ved allermest om kuldet. Kun i samarbejde med opdrætteren er det muligt at gennemføre en fornuftig kuldtest.

Hvalpene skal være mindst 6 uger gamle, og anbringes i omgivelser, som de ikke kender, og hvor der heller ikke må være nogen kendte genstande eller andre hunde. Tæven fjernes fra kuldet, så langt væk, at hvalpene ikke kan høre hende. Hvis de nemlig kunne det, ville de blive nervøse, ængstelige og usikre, og testresultaterne derfor upålidelige. Tilsidst fjerner også opdrætteren sig.

SITUATION A:

Vi bemærker først, hvordan hvalpene opfører sig i de fremmede omgivelser. I giver ikke en lyd fra sig og undersøger i ro og mag de nye omgivelser.

II løber efter I og prøver at få ham/hende til at lege.

III står ofte stille og ser sig om, piber undertiden en smule, er synligt rådvild og tilbøjelig til at løbe hen

til hvemsomhelst for at henvende opmærksomheden på sig. IV bliver på samme plet, drejer sig rundt og hyler, bevæger sig også ofte baglæns og kryber mere end løber.

Efter en ti minutters tid lægger I og II med hinanden, og også III kan lokkes til en lille leg, men holder op ved det mindste tegn på nederlag (hvis fx hvalpen falder om på ryggen) og trækker sig tilbage for så igen at vove et nyt forsøg.

IV løber hylende omkring, undgår sine legende søskende. For det meste er der i et kuld højst 2 repræsentanter for type I, og det kan man se alene på de gentagne, vilde kampe i mange situationer. Type III er oftest tæver. Jo færre eksemplarer af type IV, desto bedre.

Hvis opdrætteren nu nærmer sig hundene, så er som regel III og IV de første, der løber hende i møde, mens II nærmer sig mere roligt, og I for det meste ser til på afstand eller beskæftiger sig med noget andet. Dette gælder imidlertid ikke i fodringssituationen. Her er rækkefølgen lige omvendt, og jo ældre hvalpene er, desto mere gør I og II sig bemærket, og selv når de er mætte, angriber de ofte III og IV af ren og skær trang til at hævde sig. Jo ældre hundene bliver, jo heftigere bliver forsøgene på at fortrænge III og IV fra foderet, og opdrætteren bliver ofte nødt til at gribe ind for at genoprette ordenen og sørge for, at alle får noget at spise. Her ses tydeligt naturens bestræbelse for at frasortere de svagere og kun

holde de stærke i live.

SITUATION B:

Når hvalpene har opholdt sig i testrummet i 10 minutter, kaster man en genstand ind i blandt dem, fx en tom æske. I kaster sig uden betænkning over den fremmede genstand, undersøger den og bider i den. II løber forsigtigt rundt om genstanden, men lader sig hurtigt lokke af I til ligeledes at undersøge den og lege med den.

III bliver forskrækket, men holder dog stand, forsigtigt og tilbageholdende; fjerner sig så, svagt pibende, fra genstanden, som I og II allerede er gået i lag med. IV bliver tydeligt forskrækket og forsøger hylende at komme væk fra den farlige tingest. Også selvom IV derefter faldet til ro, holder den sig dog på sikker afstand. Hvis der er plads nok, kan man foretage dette eksperiment med 2 - 3 genstande, men ikke for hurtigt efter hinanden (5 min. mellem hvert forsøg). Når man kaster genstanden ind, må man passe på ikke at ramme nogen af hvalpene; i så fald vil også I og II vise angstreaktioner.

SITUATION C:

STØJTEST

Den støj, man frembringer, må være absolut ukendt for hvalpene. Forf. tuder gerne i en tom flaske. Her kan det meget vel være, at I bliver stående, ser sig forbavset omkring, mens alle de andre typer mere eller mindre kommer i panik og forsøger at stikke af.

Det er selvfølgelig væsentligt, tidspunkt.

om hvalpene er vænnet til støj i forvejen. Det kan jo tænkes, at opdrætteren fx bor op ad en jernbanelinje eller i nærheden af en befærdet vej. I sådanne tilfælde kan testen ikke anvendes.

SITUATION D:

Vi sætter et gammelt vækkeur ind midt i hvalperummet og lader det vække et par minutter senere.

Bortset fra I flygter alle. II standser først og forholder sig afventende. I begynder efter et stykke tid at undersøge sagen med poterne og vil enten indstille undersøgelsen eller bide fredsforstyrrelsen.

SITUATION E:

Opdrætteren stiller sig midt blandt hvalpene uden at kalde eller foretage sig andet. Hvalpene genkender hende med det samme, men III og IV er de første, der løber hen til hende og springer op ad hende. II holder sig i nærheden, mens I kun interesserer sig for det, den er i gang med (leger eller bider i noget).

SITUATION F:

Tæven bliver lukket ind til hvalpene, mens opdrætteren endnu er der. Den første, der løber hen til moderen, er I, fulgt af II, og derefter kommer de andre. I kaster sig straks over yveret og udsøger sig de bageste patter. I ved nemlig meget vel, at dem er der mest mælk i, og den tilhører I, også selvom den må slås for det. Rangordningen fremtræder ganske tydeligt, forudsat at tæven overhovedet har mælk tilbage på dette tidspunkt.

SITUATION G:

Man sætter foder for hvalpene på vanlig vis. Foderet må være let tilgængeligt for alle, så hvalpene ikke behøver at slås for at komme til. Det er nu interessant, at I heller ikke finder på at gøre det: den går til foderskålen og spiser uforstyrret, til den har nok. Den bliver ikke trængt væk af de andre. Stridigheder opstår oftest blandt de laveste i rangfølgen, III og IV, selv II tager som regel ikke del i dem. II skifter hyppigt plads ved skålen, men bliver uforstyrret ved med at spise.

Ud fra disse testsituationer kan man slutte ganske meget med henblik på karaktertyperne. Kønsbetingede forskelle spiller her ikke nogen væsentlig rolle. Type I forekommer kun meget sjældent blandt tæverne, hvis der i et kuld er mindst 2 hanner. Men

hvis der kun er én han i kullet, så vil I næsten altid være en tæve, for tævernes "overmagt" giver ikke den enlige han lejlighed til at overtage førerrollen. Type I-tæven er i reglen større end de andre, mens den enlige han gerne er mindre, dog langt fra altid. Men hvis en enlig han blandt 3 eller flere tæver er påfaldende stor, så vil han næsten med sikkerhed vise sig at være en III'er og derfor særlig velegnet for en familie med børn eller for rolige mennesker.

Hanner, som bliver ved med at være påfaldende små, er næsten altid mere intelligente end gennemsnittet, men godmodige, såkaldte "enmandshunde", ikke udpræget frygtsomme, men på den anden side foretrækker de at undgå at bringe sig i vanskeligheder.

Det kræver megen erfaring og megen fingerspidsfølelse at teste hvalpe. Den, som foretager testene, må kun registrere det, som han/hun faktisk ser. Før testen begynder, kan man give hvalpene forskelligtfarvede halsbånd på (hvis de på dette tidspunkt er vænnet til at gå med halsbånd, ellers vil det påvirke deres adfærd).

Formålet med hvalpetesten er at forene den rigtige hund med den rigtige ejer. Man skal tage hensyn til talrige faktorer; der kræves en god portion men-

neske- og hundekendskab, og alligevel skal man ikke forvente éntydige resultater, for hundens nye omgivelser er meget afgørende for dens videre udvikling.

Heldigvis er den normale hund meget god til at tilpasse sig, og hvis dens ejer gør sit bedste, skal der nok komme et godt resultat ud af det. Det er ikke vanskeligt, men det er vigtigt, at mennesket til enhver tid er "chefen" og ikke giver hunden nogen chance for at overtage denne rolle.

ÅRETS HUND 1984

KENNEL BITTE-NUS

VIBEKE OLSEN Mariehøj 411, 2990 Nivå Telefon 02-24 31 89

LISA WERMUS

ÅRETS HUND I VÆRLØSE

Man kan roligt sige, at den splinternye seng, vores tilværelse blev ændret den dag, Tan Turkey-Sue - til daglig kaldet Siawa - ankom til Værløse. Sent om natten var det, klokken var henad 3.00 om morgenen, og min mand havde kørt med hende siden han hentede hende ved 21-tiden.

Helt og aldeles bedårende var hun, 10 uger gammel, og selvfølgelig lidt forvirret ved ankomsten.

Men vi havde været så forudseende at sørge for at hun havde en gammel trøje fra os hver, som hun lå på under køreturen. Leif, min mand, havde hun vænnet sig til på turen, og efter kun et øjeblik betænkning forlod hun hans trygge arme og sprang lige i min favn - hun genkendte åbenbart lugten! Vi tog hende ind i huset, hvor hun straks fik lidt mæd og vand - og omgående satte sig ned og tissede.

Vi legede med hende, før vi puttede hende i

den splinternye seng, så hun kunne vænne sig lidt til sine nye omgivelser. Bl. a. fik hun en tennisbold, som til dato er hendes kæreste legetøj. Kl. 4.30 var vi alle trætte, og spændte satte vi Siawa i sin seng, dækket med trøjerne samt et tykt tæppe (vi havde dog stillet hendes seng ved siden af vores) og forberedte os på et par søvnløse nattetimer: kræet ville sikkert savne sit gamle hjem og menneskene dér og hyle hele tiden. Ikke en lyd hørte vi fra hende udover en sagte snorken! Vi, derimod, vågnede hver gang hun vendte sig. Næste nat rykkede vi hendes seng ud i korridoren, ved siden af vores åbentstående soveværelsesdør, og den næste nat igen ud i den mellemstue, hvor hendes seng skulle stå. Ingen problemer her heller - kun én nat klynkede hun lidt, men det gik over i løbet af fem minutter. Siden har hun sovet der.

Og så begyndte de søvnløse nætter, for hun lærte meget hurtigt at vække os, når hun skulle besørge. Ganske vist vækkede hun os tit efter det var sket, men 2-3 gange ud af sengen i natens løb var gennemsnittet. I løbet af kort tid var både Leif og jeg ret så klatøjede - men Siawa havde det strålende!

Hun blev dog hurtigt renlig - inden for en lille måneds tid var hun klar over, at det var i haven, "sådan noget" skulle foregå. Men det var et slid - spørg bare min mand! Han driver sin forretning hjemmefra, så han havde slæbet med hende om dagen og udviste en engels tålmodighed.

Mangen en gang måtte han smide telefonrøret og styrte ud i haven med en dryppende hund, og mangen en gang har han siddet og dikteret breve til sin sekretær med et ben vandret hoppende ud i luften, fordi en hvalp havde fat i hans snøreband i den anden ende. Og mangen telefonkunde har med forbløffelse i stemmen spurgt "Hvad er det for en lyd - sig mig har du

fået HUND?" Siawa er nemlig ekspert i at "spille" på pibedyr. Hun kendte navnene på ting som "bold", "handske" og kunne "finde dem", da hun var 14 uger. Og selvfølgelig "mad"! I 16-ugers alderen udviste hun første gang egentlig logisk "tankevirksomhed": jeg havde været sløj med en forkølelse, Leif var på forretningsrejse, og jeg lå hjemme på sofaen med et tæppe over mig. Siawa savnede tydeligvis Leif, som jo normalt er hjemme om dagen, og som kom-pensation tilbragte hun næsten al sin tid klinet til mig - på tæppet, på sofaen (hvor hun ellers ikke måtte være). Da min forkølelse var overstået, blev tæppet pakket sammen, men lå stadig på armlænet. Siawa studerede det indgående, kravlede op på sofaen - og hev tæppet ned og klaskede sig fornøjet på det, sikker i sin sag om, at så måtte hun godt være der. Hun hopper stadig op på sofaen, så snart hun ser et tæppe - en hvilken som helst sofa! Og hun elsker at ligge i arm og se TV.

Siawa vejede 10 kg., da vi fik hende. I skriven-
de stund er hun knap syv
måneders gammel, vejer
33 kg. og måler ca 65 cm.
over skuldrene. Hun er
stadig aldeles bedårende,
langbenet, slank og ynde-
fuld, og er godt på vej
til at udvikle alle de
gode egenskaber, Rhode-
sian Ridgebacks er kend-
te for. Vi kendte disse
i forvejen, idet min
svoger har en 5 år gam-
mel han, Zulu, som vi
har passet flere gange.
Og det var omgangen med
Zulu, som gjorde, at kun
en Ridgeback var god nok
til os - og hvorfor så
ikke en tæve? Man kunne
jo aldrig vide...

Hun er nu også blevet me-
get vagtsom, hun passer
meget gerne på - men
helst med én af os ved si-
den af sig! Så knurrer og
gør hun til gengæld også

Hun har lært, at hun ikke
må gå over gaden uden at
få lov; ved hver for-
tovskant sætter hun sig
pænt ned og bliver sid-
dende, til vi siger "så
går vi". Og hver gang får
hun megen ros - hvilket
hun labber i sig. Hun

voldsomt og er uhyre mo-
dig. De fleste mennesker
kan hun lide, skønt hun
af uanede grunde viger
tilbage for nogle. Kun to
personer tåler hun abso-
lut ikke, nemlig skor-
stensfejerens og postbudet.
Ved skorstensfejerens
sidste besøg gjorde hun
først ivrigt opmærksom
på, at der var nogen uden-
for huset, siden på taget.
Man da han kom ned og ind
på kontoret, gav Siawa sig
til at gø rasende, hendes
ridge blev dobbelt så høj
og bred, og intet kunne
overbevise hende om, at
han godt måtte være der.
For en 5-måneders hvalp at
være så hun særdeles fa-
retruende ud! Og postbu-
det vil hun stadig under
ingen omstændigheder kend-
es ved, trods hans an-
strengelser for at vinde
hendes venskab.

ved også, at hun ikke
må tigge ved bordet, men
lægger sig flot ned ved
siden af os, for sammen
med os skal hun altså
være. Men hun lader hånt
om alle pæne manerer,
når der kommer "oste-
rejer" eller anden form
for ostesnacks på bord-
et; dem kan hun nemlig
slet ikke stå for, og
fra den dybeste søvn
vågner hun øjeblikke-
lig og er ved at vælte
os i sin iver for at få
et par stykker.

Vi er så heldige at bo
fem minutters gang fra
en nedlagt golfbane, et
fint, kuperet terrain,
hvor alle lufter deres
hunde, og hvor så godt
som alle hunde løber
løse. Fra det øjeblik,
Siawa havde fået sin
sidste vaccination og
måtte komme ud, har hun
løbet frit omkring dér,
og det er en pragtfuld
måde for hunde at lære
at omgås hinanden og
mennesker på. Vi har
vist hende megen tillid
(ofte med bævende hjer-
ter), ladet hende løbe
og håbet på, at hun
ville lystre. Det gør
hun også - næsten da!
Det kniber nok stadig
med at komme, når vi
kalder, hvis der er en

anden legesyg hvalp i
nærheden; men oftest
er det de andre, som
må halse efter deres
hund, mens vi stolte
vandrer videre med
Siawa ved vor side. Hen-
des bedste legekammera-
ter er en enorm, 2-årig
Grand Danois, Ingolf,
som i begyndelsen gjor-
de hende skrækslagen pga
sin størrelse, en Leon-
berger, Leika, en hønse-
hundehvalp, Jango, og en
schæferhvalp, Ziggy. Og
Leif og jeg har lært en
masse ny mennesker at
kende på vores traveture
med Siawa. Kun ganske
få kender racen, tit
bliver vi spurgt om,
hvilken blanding hun er,
mens nogle mener, hun er
en tysk boxer, men alle
synes, at hun er en "e-
legant og smuk hund".
Vi kan kun nikke bifald-
ende.

I løbet af de fem måne-
der, Siawa har været
hos os, har hun totalt
vundet vores hjerter.
Hun er en kærlig og me-
get glad hund, som el-
sker at gøre tingene
rigtigt - hun er uhyre
lærenem og bliver helt
ulykkelig, når hun ikke
straks kan hitte ud af,

hvad det er, vi vil have hende til at gøre. Hun er usandsynlig nysgerrig; alt, hvad vi har i hænderne skal hun lugte til, hvert nyt klædningsstykke gransker hun nøje, og alt spiseligt skal helst smages, hvad enten det er tomater, agurker, appelsiner, figner, marinerede sild eller hvidløg; hun æder det hele med synligt velbehag. Selvom hun er fuld af krudt, er hun en rolig og harmonisk hund - det har hun været lige fra første færd, og vi føler, at det i høj grad er på grund af både hendes æt og den gode start, hun fik hos opdrætteren.

Undervejs har der selvfølgelig været småproblemer, heldigvis ingen store. Bl.a. gav hun sig en overgang til at knurre ad min mand, når hun var utilfreds med noget, hvilket hun jo absolut ikke må. Vi hentede råd om, hvordan vi skulle tackle den sag hos opdrætteren, som kort og godt sagde, at Siawa manglede respekt: vi lod hende knurre,

når Leif og hun legede, - så hvorfor ikke også, når der var et eller andet, hun var utilfreds med? Opdrætteren foreslog, at Leif stoppede den mere voldsomme form for leg med hvalpen; det råd fulgte han - og fra det øjeblik holdt hun op med at knurre. Så nemt var det! . Og hun har da også ædt nogle sko i ny og næ, og kradset hul i et ægte tæppe, men heldigvis har hun (endnu) ikke forgrebet sig på møblementet.

Lige fra første dag har vi bestræbt os på at vinde Siawas fulde tillid, inden vi begyndte at stille krav til hende, og vi føler, at belønningen nu kommer: vi kunne ikke ønske os en mere hengiven og tillidsfuld hund. Altså synes vi, at Siawa er "Årets Hund".

"Så er der Trimm"

Knnaaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tømrad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren. Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods as. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

DA RACEN BLEV TIL(3)

Vi må også nævne "Steekbaard'en", en type hund, som ældre forfattere ofte omtaler, men som der ikke findes nogen tydelig beskrivelse af (ifølge Hawley: "ruhårede hunde med irske terriere og skotske hjortehunde bag sig", JL). Måske har de som type været så almindelige, at man ikke har anset det for umagen værd at skrive om dem. Men at dømme efter annoncerne i Farmers Weekly fra 1924 og senere, karakteriserer navnet "Steekbaard" en særlig type, og selv Edmonds omtaler, at man har set Steekbaards eller Boerhunde ledsage lastrytterne...

Kennelklubben er i besiddelse af en bog, hvor man øjensynligt har bestræbt sig på at optegne navnene på championhunde i forskellige racer. Racerne er opført i alfabetisk orden, og der er sat nogle få sider af til hver race. Det er interessant, at man i alle de tilfælde, hvor der oprindeligt har været

skrevet "Steekbaard", har streget det ud og skrevet "Rhodesian Ridgeback" i stedet...

Tiden fra 18.9.1924 til 12.3.30, næsten 6 år, efter at den ny race var blevet accepteret og indregistreret, var afgørende for ridgebacken. Uheldigvis har den sydafrikanske kennelklub i denne periode kun noteret ejernes navne. Så for at få et sandt billede af, hvem der opdrættede disse hunde, hvor, og hvem der indregistrerede dem, har det været nødvendigt at finde adresserne på de mennesker, der står indregistreret som ejere af en ridgeback mellem 1924 og 1930.

Af de 61 ejere eller opdrættere, som indregistrerede de første 174 hunde i den første 6-årsperiode, har kun 4 ikke kunnet findes. De øvrige 56 har alle kunnet spores til det sydlige Rhodesia.

(En fortegnelse over de ejere, der indtil 1939 har indregistreret mere end to hunde, viser de højeste tal for kennellerne Viking (Vernon H. Brisley), Drumbuck (M. L. Dickson), of Avondale (T. Keddie-Law), of Lions Den (D.E. Strickland), JL).

Vi er overbevist om, at disse tidlige hunde (:mellem 1924 og 1939) alle stammede fra Rhodesia, og at de sydafrikanske steekbaards og boerhunde etc. efter 1924 ikke længere har spillet hogen rolle i udviklingen af den Rhodesian Ridgeback, vi kender idag. Det er de hvide kolonister i Rho-

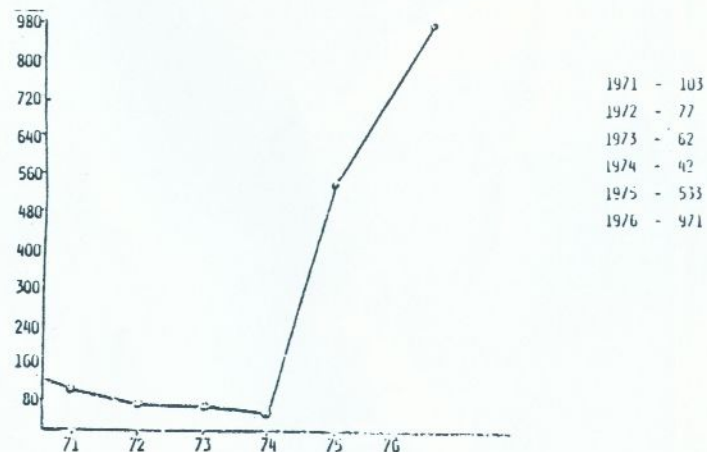
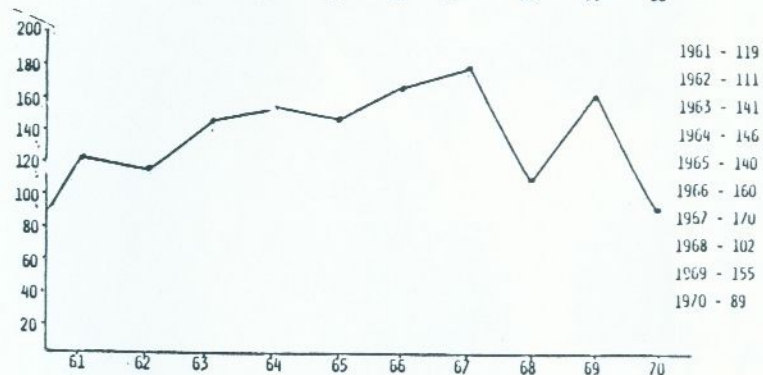
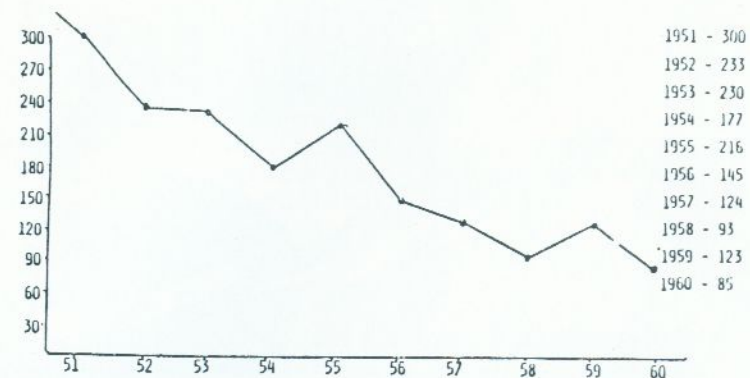
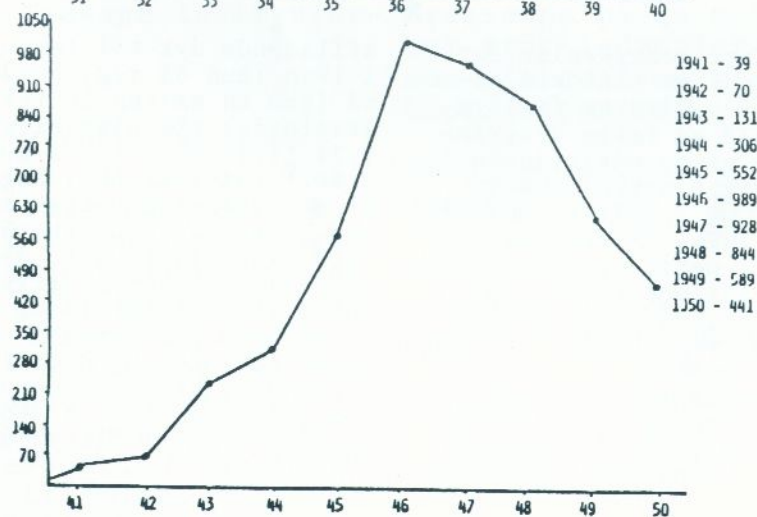
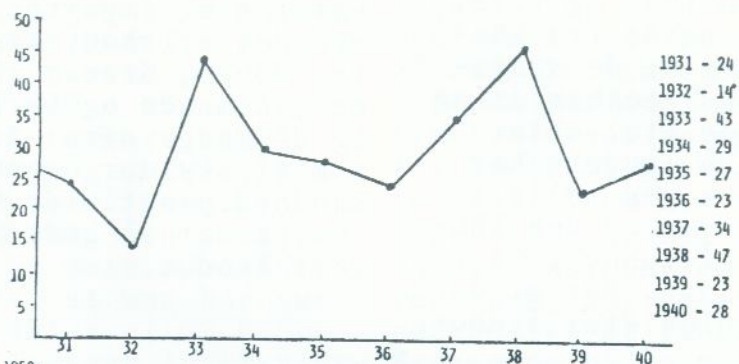
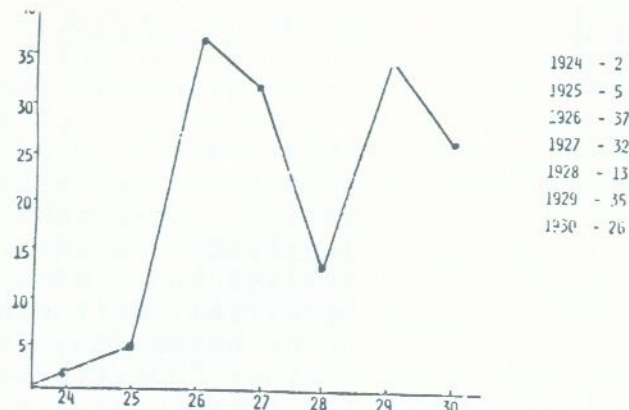
Denne lange redegørelse for racens tidlige historie afsluttes i papirerne fra symposiet med en række diagrammer, som viser udviklingen i indregistreringstallene i Rhodesia og Sydafrika mellem 1924 og 1976, fordelt på 5- og 10-års perioder. (Bemærk, at skalatallene på den lodrette akse, der angiver antallet af reg. hunde, er forskellige!) - Påfaldende er den meget bratte stigning 1940-46 (fra 28 til 989), det i begyndelsen lige så bratte, derefter

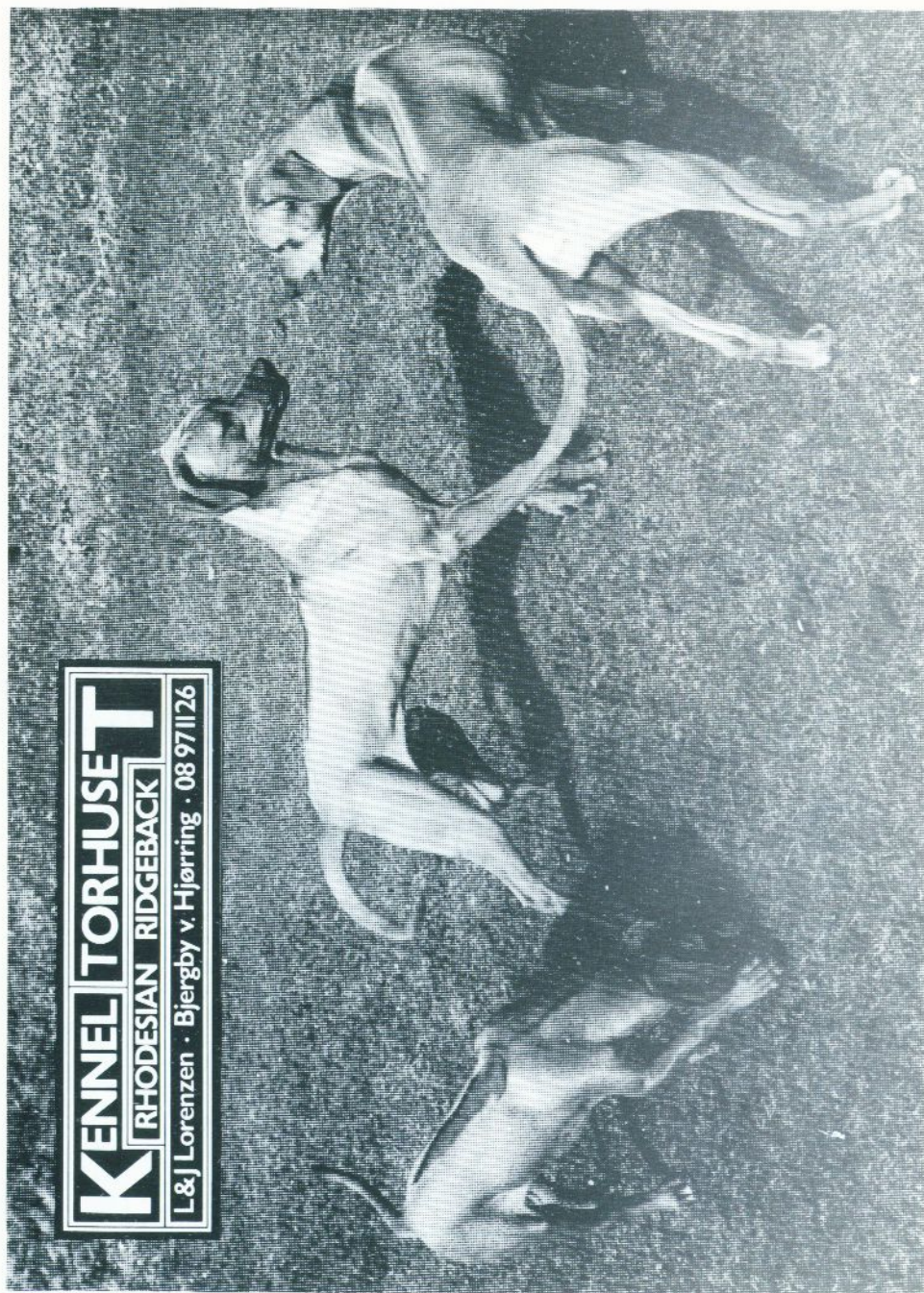
desia mellem 1910 og 1935, hovedsagelig af engelsk afstamning, som vi må give hele æren for at have avlet denne hund frem af, hvad der nærmest var en ubestemmelig, ridgebærende jagthund, som idag vitterligt kun findes i Sydafrika. Hottentotterne havde den, og boerne, "voortrekkers", lastrytterne, missionærerne og jægerne, - men det er rhodeserne, van Royen, Stacey, Barnes, Edmonds og Durham og de mange efter dem, som vi skylder denne i sandhed pragtfulde hund, som passer så godt til vort land...

affladende dyk til lavpunktet i 1960 (kun 85 reg. hunde), og så igen en næsten lodret (: eksplosiv) stigning efter 1974 (fra 42 til 971 hunde på 2 år!). At væksten i begyndelsen af 40erne hænger sammen med krigstidens usikkerhed, er vel sandsynligt, jfr. den tilsvarende voldsomme stigning i antallet af schæfer- og andre brugshunde herhjemme i den samme periode. Og midt i 70erne kulminerer stridighederne mellem hvide og sorte i Rhodesia, landet får sort flertalsstyre i 1979.

KENNEL TORHUSET
RHODESIAN RIDGEBACK
 L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

fra HUND til HUND

Den rubrik, vi åbner her, venter på at blive fyldt af læsernes iagttagelser, ideer, råd og erfaringer fra hundelivets praktiske dagligdag med fodring, skavanker og skader, unoder, småbørn og postbude. Om hunde på camping, og hunde i stauder, - og hvad man gør ved det!

kalk - et problem?

Køber man en ridgeback, ligger der helt sikkert mange overvejelser bagved. Det er bestemt ikke en race, man helt tilfældigt vælger. Forud gør man sig også sine tanker: Kan man magte den? Hvordan kan man vide, om den udvikler sig normalt? Naboen har jo ikke sådan en hund. Hvad skal den have at spise? osv - osv. Sidstnævnte spørgsmål havde vi nu ikke behøvet at stille; for vores kennelejer havde udarbejdet en særdeles grundig vejledning mht ernæringsspørgsmål. Den første månedstid gik det også planmæssigt. Richard udviklede sig fint. Han kastede sig over sin mad; men...! Ja, efterhånden som kalkmængden forøgedes, mistede han interessen meget for den cementblanding, det nu var blevet til. 1 spiseskefuld dicalciumfosfat pr. 7 kg hund, samt calciumlactat og evt. kød- og benmel i rette mængder gav os problemet: Hvordan får vi det i ham? Selvfølgelig skulle han jo have det; for han skulle helt sikkert blive en fin hund.

Ideen - og dermed løsningen på vort problem - fik jeg, mens

jeg lavede frikadeller til os selv. Jeg blandede lidt kalk i en lille portion fars, stegte Richards frikadeller med på panden. I ét nu var den væk. Intet problem mere. Tværtimod blev det nu en sport for mig at finde måder, hvorpå jeg kunne lokke kalken i ham. Jeg bagte brød m/kalk. Pandekager m/kalk var det helt store nummer. De blev oven i købet bagt i majsolie, der jo også anbefales. Leverpostej m/kalk og torskerognsfrikadeller blev meget yndede spiser for Richard. Uanede muligheder dukkede pludselig op, jo mere jeg arbejdede med ideen. Jeg håber andre ridgebackejere vil kunne bruge nogle af disse ideer. Ganske vist har jeg på vore udstillinger af og til fortalt om mine forsøg; men der er jo nok nogle, der ikke har hørt om dem. For en ordens skyld spurgte jeg dyrlægen, om der skete kemiske ændringer med kalken under disse tillavningsprocesser; det benægtede han, så metoden skulle være o.k. Evt. forespørgsler må gerne rettes til

Lis Jessen
 (09) 32 19 95

UDSTILLINGER

Resultaterne fra forårets udstillinger bringes i næste nr. af bladet. - Med hensyn til RRK's to udstillinger i efterårssæsonen (15/7 og 20/10) må bestyrelsen fortsat beklage, at dommerlisten endnu ikke foreligger definitivt. Derimod kan vi oplyse dommernavnene for de tre DKK-udstillinger.

22/6 Århus (DKK)
dommer: Alexander
von Ratibor (Tyskl.)
anm.frist: udløbet

17/8 Otterup (RRK)
anm.frist: 15/7

18/8 Otterup (DKK)
dommer:
Rigmor Ulstad (No.)
anm.frist: 13/7

22/9 Brøndby (DKK)
dommer:
Ingali Byström (Sv.)
anm.frist: 17/8

20/10 Karlslunde (RRK)
anm.frist: 16/9

2/11 Herning (DKK)
dommer:
M. M. Madsen
anm.frist: 28/9

★
Tilmelding til RRKs udstillinger foregår på klubbens tilmeldingsblanketter, som kan rekvireres hos Vibeke Olsen og tilbagesendes

til samme.
Tilmeldinger til DKKs udstillinger foregår på DKKs tilmeldingsblanketter, som rekvireres hos DKK og returneres hertil.

NB! vaccinationsregler:

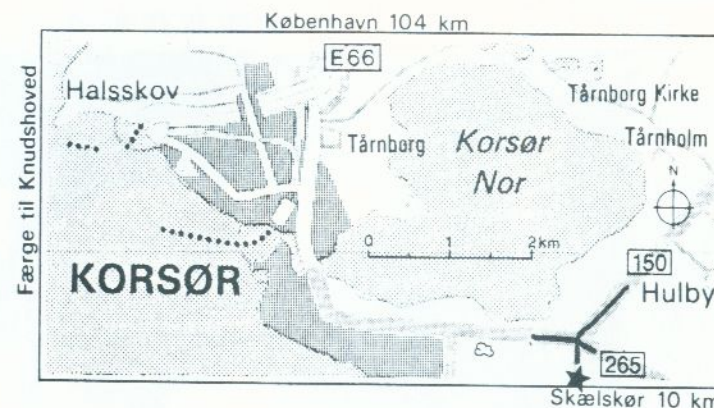
1) hvalpe under 4 mdr. kan IKKE deltage på udstillinger.
2) for hunde over 4 mdr. gælder, at de skal være vaccineret mod hundesyge. Hvis hunden ikke i forvejen er vaccineret, skal den 1. vaccination være foretaget senest 14 dage før udstillingsdagen, og vaccinen må højst være 2 år gammel. Dokumentation for vaccinationen skal være indført i stambogen eller vedlagt denne. Stambog og vaccinationsattest SKAL medbringes og forevises i kontrollen ved indgangen til udstillingen.

RIDGEBACKDAGEN

afholdes i år s ø n d a g d. 7. j u l i
på

"SOMMERLYST" i Korsør Lystskov

Mange vil kende stedet fra udstillingerne i 1983 med Janet Murray og 1984 med B. I. Jackson, ellers kan skitsen her forhåbentlig bruges:

Ridgebackdagen er ingen udstilling, men et "skue" i teknisk forstand, dvs at bedømmelserne ikke har nogen gyldighed i forhold til DKK. Det er kun de lyse timer, der tæller. Og der er allerede skabt en sikker tradition for. Vi har i år inviteret I. C. Christensen til at kigge på hundene og selvfølgelig også tilsidst pille dem ud, han synes bedst om. Men der er præmier til alle, og iøvrigt utraditionelle konkurrencer og fornøjelsen ved at møde en masse ridgebacks og ridgebackfolk. Alt dette, inkl. frokostplatte for 150 kr. Tilmelding til Vibeke Olsen senest 20. 6. (der er en tilmeldingsblanket på s. 35). Ekstra platter á 55 kr. kan bestilles telefonisk hos Vibeke Olsen senest 3. 7.

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe haves
lejlighedsvis

NY ENGELSK IMPORT

DKCH KBHV83 J A N A K T A M M A S

E. og E. A. POULSEN

MOSEGÅRDSVEJ 7

SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV

TLF.: 03—60 91 61

K L U B B E N generalforsamlingen 1985

R E F E R A T ved Lone Lorenzen.

Den ordinære generalforsamling 1985 blev afholdt d. 21. 4. i Kolding. Fremmødt var 15 medlemmer, heraf Vibeke Olsen, Mette Kjærsgaard og Jørgen Lorenzen fra bestyrelsen. Desuden stemte 14 medlemmer ved fuldmagt.

ad 1:
Valgt til dirigent:
Friedmar Jessen (FJ).

ad 2:
Valgt til referent:
Lone Lorenzen (LL).
Valgt til stemmetællere:
Irene Jespersen (IJ) og
Jørgen Andersen (JA).

ad 3:
Mette Kjærsgaard (MK) aflagde som formand en kort årsberetning, idet hun dog understregede, at det var en "bestyrelsesberetning": bestyrelsesmedlemmer arbejdede på lige fod. I sin beretning omtalte formanden årets gang på de forskellige

udstillinger. Specielt havde ridgeback-dagen været en stor succes og kunne herefter betragtes som et fast, årligt tilbagevendende arrangement

Klubbens medlemstal vist en lille fremgang. Årets gang i bestyrelsen havde været præget af forandringer: Pia Schrattenholz og Allan Schrattenholz (AS) havde trukket sig tilbage efter en sag om hvalpeanvisningen. Selv havde hun derefter overtaget denne post. Jens Trønning var rejst til Grønland.

Trykningen af medlemsbladet var fra marts 85 overgået til et andet trykkeri (Expresstrykkeriet i Hjørring), idet H. Brix Petersen ikke havde ønsket at fortsætte efter forandringerne i bestyrelsen.

AS takkede MK, men kunne dog ikke godkende hendes fremstilling af hans og Pia Ss afgang fra bestyrelsen: punktet henvistes til sene-

re drøftelse.

Dernæst rejste AS diskussion om selve generalforsamlingens lovlighed. Ifølge hans udlægning af § 13 i klubbens love skulle dagsorden og regnskab have været udsendt samtidig med varslingen senest 8 uger før generalforsamlingen. Desuden mente AS, at hans eget forslag 2 ang. ændringer i § 5 (om rettidig kontingentindbetaling) ifølge § 15 skulle have været sendt ud til urafstemning allerede inden generalforsamlingen. Endelig havde bestyrelsen undladt at udsende et lovforslag (fra 1984) om flytning af generalforsamlingen til 1. termin til urafstemning.

Bestyrelsen beklagede det sidste og lovede snarest (: med dette nr. af bladet) at udsende lovforslaget til urafstemning blandt medlemmerne.

Mht fortolkningen af § 13 og § 15 opstod der nogen diskussion i forsamlingen. Man kunne generelt ikke tilslutte sig AS's udlægninger, men enedes tilsidst om

at erklære generalforsamlingen for lovlig, idet man besluttede at bede DKK om en klar fortolkning af de nævnte paragraffer.

Man konkluderede, at problemer, både for bestyrelsen og andre, ofte ligger i at blive enige om læsningen af DKKs "skelet-love".

Derefter vendte man tilbage til formandsberetningen, som blev godkendt énstemmigt med den enkelte anmærkning fra AS.

ad 4:

Vibeke Olsen (VO) fremlagde regnskabet, som hun få dage forinden midlertidigt havde overtaget efter Jens Trønnings afrejse. Desværre havde det ikke været muligt at bringe det i orden, således at den samlede opstilling over aktiviteterne havde kunnet konstateres. Derfor kunne revisorerne IJ og Finn Jahn ikke godkende regnskabet.

Forsamlingen vedtog et forslag om, at regnskabet sendes til revision hos DKK (For: 13; stemmer ikke: 2). Herefter vil det senere blive offentliggjort i bladet.

til Danmarks hunde

King

HUNDEMAD

To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsidigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

VAREFAKTA

DEKLARERET

VARMEBEHANDLET
IKKE TILSAT FARVE

Vitfoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsidigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kallun, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vitfoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interessert i at blive forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt brochurmateriale

Navn _____

Adresse _____

By _____

Postnr. _____

Telefon _____

ad 5:
Kontingentet bibeholdes
(énstemmigt vedtaget).

AS foreslog, at nye medlemmer skal kunne tegne sig for halv pris i sidste halvdel af året. 72

ad 6:
1) offentliggørelse af HD-status.

LL kritiserede AS's motivering for forslaget, som hun fandt insinuerende og utidigt moraliserende.

AS svarede, at det måtte blive hendes eget problem, men argumenterede iøvrigt for forslaget med, at DKK maltrakterede HD-spørgsmålet ved ikke at kræve notering af HD-status i stambøgerne. Således kunne HD-statistikkerne ikke blive korrekte.

Derefter diskuterede man, hvorvidt opdrætterfrihed kan forenes med ønsket om åbenhed og offentlighed.

FJ kunne som "forbruger" støtte forslaget om offentliggørelse.

Hanne Høgsted foreslog, at man i stedet nøjedes med et krav om at oplyse hvalpeanvisningen om hundens HD-status.

Derefter stillede FJ følg-

ende ændringsforslag til AS's oprindelige forslag:

a) "...resultatet kan offentliggøres..."

b) "...skal foreligge i hvalpeanvisningen".

Den efterfølgende afstemning faldt således ud:

For AS's oprindelige forslag: 11 (vedtaget)

For a) 2

For b) 8

Imod: 7.

2) ændring i klubbens love § 5.

Ivan Bogner ønskede at ændre forslaget første betingelse således, at også folk, "...der inden for de sidste 12 mdr. har ejet en ridgeback" kunne være stemmeberettigede og valgbare i klubben.

Ole Hempel undrede sig over, hvorfor man overhovedet ville kræve, at folk skulle eje en hund. VO ønskede heller ikke at udelukke nogen fra klubben.

Ang. betalingsfristen mente FJ, at den som hidtil kunne være dagen for generalforsamlingen. Dette kunne AS ikke acceptere.

Som følge af den opståede tvivl om, hvorvidt

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER, GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD OG GILBERTO TØRFODER

Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSGALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmundsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

forslag til urafstemning først skal igennem en drøftelse og evt. vedtagelse på generalforsamlingen, standsede man herefter debatten.

3) I forbindelse med sit forslag om offentliggørelse af breve til bestyrelsen uddybede AS sin anmærkning til for-
mandsberetningen. Han oplæste et brev til bestyrelsen af 20.9. fra kennelerne Troldeborg og Torhuset, som krævede Pia Schrattenholz' afgang som hvalpeanviser pga manglende samarbejdsvilje. AS hæftede sig ved, at der ikke var dokumentation for "de skammelige påstande" i brevet. PS og AS var trådt ud, fordi bestyrelsen havde godtaget klagen uden dokumentation. Endvidere fandt AS, at sagen burde have været taget frem i bladet.

MK svarede, at bestyrelsen ingen ønsker havde om at holde noget hemmeligt, men at AS ikke selv havde ønsket noget referat.

Jørgen Lorenzen påpegede, at der havde været tid for AS til selv at offent-

liggøre sagen, mens han endnu redigerede bladet. Efterhånden syntede flere

liggøre sagen, mens han endnu redigerede bladet. Efterhånden syntes flere af de tilstedeværende, at diskussionen var blevet for personlig. Ordstyreren konkluderede, at man havde påhørt de forskellige indlæg og forhåbentlig "lukket noget luft ud af ballonen". Ang. AS's generelle forslag om offentliggørelse af breve til bestyrelsen, mente FJ ikke, at dette var ønskeligt. Det kunne også hæmme medlemmerne i evt. at skrive til bestyrelsen.

Der efter stemte man om forslaget:
For: 7 - Imod: 19 (forkastet)

ad 7:
Følgende kandidater blev valgt til bestyrelsen (stemmetallet i ()):
Vibeke Olsen (29)
Jytte Henningsen (25)
Jørgen Lorenzen (22)
Ole Hempel (20)
Jan Olsen (18)
Friedmar Jessen (15)
Susanne Mortensen (10)

Friedmar Jessen bliver således 1. og Susanne Mortensen 2. suppleant.

Konkl. Der er ikke i dette referat, nogen personfølgelse. Der er dog 3 fejl i ref., som er blevet påtaget

Revisorer: Aksel Nielsen
Lis Larsen
Revisorsuppl.: Ivan Bogner
Jytte Jørgensen

evt:
FJ nævnte bladet, og så gerne, at linjen fort-

sattes både med "fag-snak" og med "beretninger for hjertet". Som noget nyt foreslog han en rubrik: "Fra medlem til medlem" med gode råd og vink om hunden. Dette støttedes varmt af de tilstedeværende.

den ny bestyrelse

Efter generalforsamlingen konstituerede den ny bestyrelse sig således:

Formand, sekretær og medl. af udstillingsudv.:
Vibeke Olsen

Næstformand:
Jytte Henningsen

Kasserer:
Jan Olsen

Redaktør:
Jørgen Lorenzen

Medlem af udstillingsudvalget:
Ole Hempel

1. suppleant:
Friedmar Jessen

2. suppleant:
Susanne Mortensen

hvalpeanvisningen

- forestås fortsat af:
Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32 Toksværd
4684 Holme-Olstrup
(03 76 22 18)

urafstemning!

Som det fremgår af referatet fra generalforsamlingen, skulle der efter generalforsamlingen sidste år have været foretaget en urafstem-

ning blandt medlemmerne om at flytte tidspunktet for generalforsamlingens afholdelse fra 2. kvartal (som hidtil) til 1. kvartal. Denne

urafstemning er ved en beklagelig forglemmelse aldrig blevet foretaget.

Forslaget begrundedes i sin tid med, at en sådan flytning kunne være hensigtsmæssig af rent regnskabstekniske årsager. Når forslaget ikke kunne færdigbehandles på generalforsamlingen i 1984, skyldes det, at det indebærer en ændring af klub-

bens love (§); forslaget blev iøvrigt hverken genfremsat eller drøftet på dette års generalforsamling. Men éngang rejst, skal det naturligvis behandles tilbørligt, og derfor opfordres medlemmerne til at give deres mening til kende. En stemmeseddel findes på s. 35; den skal sendes til Vibeke Olsen senest 15. 8.

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:

(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen. Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

Feb. 84

RIDGEBACKDAGEN

☐ han	☐ tæve	Race:
Hundens navn:		DKK reg. nr.
Farve:	Fødselsdato	AR MD DATO
Opdrætter:		
Far:	DKK reg. nr.	
Mor:	DKK reg. nr.	
Ejer:	Telf.	
Gade:		
By:		

Vaccinationer: For at deltage på udstilling skal en hund være vaccineret mod hundesyge. Hvalpe under 4 måneder kan ikke deltage på udstillinger. Er hunden ikke i forvejen vaccineret, skal 1. vaccinationen være foretaget senest 14 dage før udstillingsdagen, og vaccinationen må højst være 2 år gammel. Dokumentation for vaccination skal være indført i stambogen eller vedlagt denne.

Stambog og gyldig vaccinationsattest - jvr. ovenstående - SKAL medbringes til kontrol ved indgangen på udstilling og prøve.

urafstemning

Jeg ønsker at

SÆT KRYDS

a) tidspunktet for afholdelsen af den årlige generalforsamling ændres fra 2. til 1. kvartal

☐

b) generalforsamlingen som hidtil og som fastsat i § 13 afholdes i 2. kvartal

☐

underskrift